

Veteraanikelkkailija Esa Kuha:

Homenokat Kankaanpäässä

Viime keväänä perustettiin vanhojen kelkkojen harrastajien klubi ”veteraanikelkkailijat”. Kemijärven Sauli Koskiniemen vetämä ”Homenokat”-nimellä esiintynyt harrastajaryhmä oli toiminut jo useita vuosia vanhojen kelkkojen parissa ja saanut pystyyn Kemijärven kelkkamuseon.

Me Kemijärven Moottoriklubiin siivellä toimineet Homenokat järjestimme Suomelle ensimmäisen vanhojen kelkkojen kokoontumisen viime vuonna ja siellä päätettiin jatkaa kokoontumisia vuosittain eri paikkakunnilla. Historian toinen tapaaminen päätettiin järjestää Kankaanpäässä 22.3. 2003. Järjestelyistä vastasi erittäin aktiivinen kelkkamies Jali Uusitalo.

Niinpä lähdimme Sauli Koskiniemen klubin puheenjohtajana ja minä hänen adjutanttinaan perjantaina 21.2. kello 15 ajelemaan asuntoautollani kohti Kankaanpäättä. Perässä vedettiin peräkärriä, johon olimme lastanneet Saulin kunnostaman yksisuksisen Winha 31:n vm. 1972 ja minun kunnostaman Lumikon vm. 1967.

12 tunnin ajon jälkeen saavuimme Jämin hiihtokeskuksen pihalle kello kolmen aikaan. Siinä sitten nukuimme muutaman tunnin, kunnes paikallinen safaryrittäjä tuli pihalle kolistelemaan kuorma-autoineen. Keiteltiin aamukahvit autossa ja alettiin purkaa kelkkoja kärrystä. Jali oli tuonut omansa, eli vajaat kymmenen kelkkaa, ja siihen rivin jatkoksi perustimme mekin oman osastomme.

Vähitellen paikalle alkoi saapua veteraaneja vehkeineen, joita sitten porukalla kierrettiin ja tutkittiin. Kymmenen aikaan paikalla oli 33

■ Suomen moottoriliiton (SML) edustajat kävivät tervehtimässä homenokkia museolla Kuvassa kemijärveläisiä Sauli Koskiniemi, Heikki Nivala, Jari Luoma-aho, Aarno Kostamo ja Esa Kuha sekä SML:n Sauli Mäkelä, Sirpa Räsänen ja puheenjohtaja Juhani Halme.

kelkka kuljettajineen ja avustajineen.

Jali oli tuonut varastostaan vanhojen kelkkojen osia ja perustanut rompetorin. Hän oli myös järjestänyt arpajaiset, jonka pääpalkintona oli Terhi 10. Terhejä löytyi paikalta runsaasti, kaikkiaan puolenkymmentä kappaletta. Lisäksi rivistöstä löytyi Evinrude, Ski-doo Elan ja Olympique, Mercury, Kawasaki, Larven ym.. Yksi mielenkiintoisimmista oli Tekniikan Maailman v. 1965 olleiden piirustus-ten pohjalta tehty kelkka.

Eniten huomiota sai kuitenkin jämsäkelkkailijain Kyösti Lahden 50-vuotislahjaksi saama motorisoitu potkukelkka. Paikalla ollut poliisipartiokin suoritti laitteella koeajon. Kirjallista todistusta poliisi ei kuitenkaan tarkastuksestaan suostunut kirjoittamaan, vaik-

ka epäilinkin, että kelkan ryypypullossa olisi ollut pontikkaa.

Puolenpäivän aikaan ajokuntoisilla kelkoilla suoritettiin vajaan kilometrin safari. Alueella liikkuneet hiihtäjät eivät ilmeisesti olleet mielissään, sillä he pitivät käsiään korvien ja nenän suojana.

Iltapäivän kokouksen jälkeen oli aika lähteä kotia kohden. Peräkärystämme oli puhjennut rengas, eikä uutta rengasta löytynyt Kankaanpäästä eikä Poristakaan. Pulasta meidät pelasti Frigårdin Olli, jonka verstaan takana olevasta rengaskasasta löytynyt Minin rengas, joka pienten muutosten jälkeen saatiin sopimaan kärryn akselille.

Illan pimetessä jatkoimme kotimatkaamme. Kankaanpään keskustassa eksyimme väärälle tielle. Sauli lueskeli

karttaa aikansa ja totesi, että väärällä tiellä ollaan, mutta kotia pääsemme tätäkin pitkin.

Siinä körötellessämme Sauli huomasi, että tämä tiehän menee Ilmajoen kautta ja että siellähän olisi kelkkapurkamo. Niinpä hän soitti Tero Talvitielle ja sopi tapaamisen.

Talvitie oli veljensä kanssa vastassa ja esitteli verstaansa. Olimme yllättyneistä kelkkojen suuresta määrästä ja aarteista, mitä verstaasta löytyi.

Reilun tunnin ihastelun jälkeen suoriuduimme matkoihimme. Kotiin Kemijärvelle kerkesimme sunnuntai-iltapäiväksi.

Vuoden 2004 veteraanikelkkailijoiden tapaaminen onkin sitten meiltä katsottuna lähempänä, sillä tapahtumapaikka on seuraavalla kerralla Kittilässä.